

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ri Germanorum, quomodo & illi, vt ferunt, iam lingua
 sua pertasi, Italicā frequentant, & Flamingi Gallicam:
 Itā passim Germanorum lingua in angustum deducitur:
 Sed nostris in Marchia ea ratio est, vt studeant suis iam
 principibus Franci generis, qui auorum memoria Mar-
 chiam sunt cum dignitate Electura consequuti: Et in su-
 periori Saxonia Misnensibus veri Saxones linguam coa-
 ptant, quodd alienigenae principes, veris Saxonibus exclu-
 sis, nacti sunt memoratos principatus. Viderint superio-
 res Germani, & qui curiā sequuntur regis Romanorum,
 cur Italorum sibilos patria lingua, vt fertur, prætulerūt.
 Sed omīssis querimonijs de iniuria lingua Germanica, ad
 Saxones reuertamur: qui & si à limite Eidora ab aqui-
 lone in mediterranea longè procurrāt, tamen à vetustis-
 sima memoria ante natum Christum annis supra mille,
 etiam maria perquirentes, nauigabant per Albim, per
 Visurgum, perq; Amasim in mare Britanicum, quod no-
 stri vocant occiduum, cū interim Germanicum appel-
 lent orientale: & cum Danis, Suedis, etiam Phinnis,
 qui ad aquilonem penè sunt mortalium vltimi, non modò
 commercia rerum & bellorum incursus, sed etiam nu-
 ptiarum fœdera conciliabant: Nam bella intercessisse
 Saxonibus & Danis, indè certum est, quodd Iutia, quæ est
 Chersonesus Cimbrica, nunc parens Danis, tum Saxo-
 num ditione tenebatur: quo tamen duce, & quo tempo-
 re Saxones eam ceperint, non tenemus: sed tempora, &
 regem, qui illam prouinciam Saxonibus ademit, tene-
 mus: & in cōmemorationem vocabimus, si rem, quæ præ-
 cessit, prius attingamus.

CAPVT II.

CVM Danis regnaret Gram, rex atate sua clarissi-
 mus, & in prælijs manu promptus, qui ducis ac mi-
 litis

litis strenuam operam saepe coniungeret: cum & ordinibus ut dux praesset, & multa praeciosa facinora ipse pugnans ederet, erat Phinnis rex Simblus, qui filiam spectabilis formae, & singularis pudicitiae puellam, iam annis nubilem, ad nuptias collocare disponderet, ubi primum sua fortuna dignum proctum comperisset: Gram rex iam regno Suediam tenebat cum Dania: inde de finibus controuersia quoque illi incesit cum rege Phinnorum: utrinque arma parantur, & ducunt in aduersum: sed tamen priusquam explicaretur acies, colloquium fuit de legibus pacis: per quam occasionem rex Dania vidit spectatae formae regis Phinnorum filiam: & primo statim ad spectu ita animo perculsus est, ut amaret, paciscereturque cum hoste, si filiam illi coniugem permetteret, & arma positurum, & prioris copulae se vincula soluturum: tenebat enim iam coniugem filiam regis Suediae, per arma quaesitam: ea autem fuit gentis huius etiam in paganismis continentia, ut non multis, quomodo Turcae & Saraceni, coniugibus lasciuirent: sed una contenti contorali, iam tunc Christianum coniugium implere viderentur. Simblus, qui potentioris arma regis non contemnebat, pacta comprobans, filiam illi desponderat: Cum autem rex Daniae bellum in Norwagiam suscepisset, implicitusque magnis difficultatibus teneretur, quibus etiam non facile expediendus putaretur, Simblus Phinnorum rex prioris praenitens pacti, quod metu quodam concussus iniierat, eandem suam filiam Henrico Saxonum regi uxorem dare constituit: apparatibusque pro regia fortuna factis, iam proxime nuptiarum diem demorabatur: Facile enim fidebat, ubi Saxonum illi arma accederent, Danorum regem etiam potentissimum, sustinere. Tenebant autem tum Saxones Chersonesum Cimbricam, quae est Iulia, ut facile

facile Danos, si in Phinnos mouerent, à tergo adorirentur, Daniamq; adeò facerēt infestam, vt suis rebus Dani consulere coacti, hostem Phinnum obliuiscerentur. Sed tum nuptie in Phinnia apparatus, regio luxu feruescebat, cum superueniens Gram Dania rex nihil metuentibus conuiuis, omnia disturbabat: nam exercitum quem in Norwagiam armabat, in Phinnos conuertit: ibiq; sponsum regem Saxonum Henricum, inter sacra nuptiarum oppressit, abstractamq; patri filiam abduxit. Hec prima in Danicis antiquitatibus Saxonum mentio. Cum autem idem rex Dania susceptum in Norwagios bellum prosequeretur, Saxones iniuriam occisi regis animo voluentes, arma iunxere Norwagijs, non tam illorū charitate, quàm occisi regis sui ultione: quo in bello, Saxonū præcipue armis, idem rex Dania oppressus, occubuit: nec enim erat difficile Saxonibus, iā nautico populo Iutiam tenenti, in Norwagiam illi non longinquam, arma conuerrere. Quid non aui valet mutare longæua uetustas? Iam tum Saxones ibi bella gessere, & ibi conciliauere sibi nuptias, quò nunc florentibus per littora Germaniæ mercaturis Saxonum, vix nauigant qui pauperiem in ultimis fluctibus tentant effugere. Sed inde motem & vires gentis metiaris, de longinqua militia, & de repositis gentibus, ad fœdera nuptiarum euocatis.

CAPVT III.

Sifridus rex Saxonis rebus præerat ea tempestate, Squa Haddingus Daniam regno teneret: Exoritur quidam vir audetior quàm fortuna ferret, qui Daniam è Iutia infestam habuit, territans Danorum regem viribus Saxonum: nam ipse Iutiam, quæ tum parebat Saxonibus, patriam habebat: eadem audacia versus in Saxoniam, inde prædas agebat, Danorum arma

Saxo-